

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 37. Concilium Virsburgense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A.C. 1287.

§. XXXVII.

Concilium Virsburgense.

*Rayn. n. 3.4.
Onuph.
p. 184.*

*Annal. Col-
mar.*

*to. II. conc.
p. 1319.
1332.*

*Siffrid. an.
1287.
Eberard.
eod.*

Eodem tempore Papa rogante Imperatore Legatum in Germaniam misit, ubi a longo tempore nullus fuerat. Iserat Joannes Buccamacius Romanus, Tusculi Episcopus, solus ille Cardinalis, quem renunciavit Papa Honorius IV. Ejus legationem extendit propinquas in regiones, Bohemiam, Daniam, Sueciam, Poloniam, & Pomeraniam, ac potestatem illi dedit amplissimam. Legatus Basileæ consecravit novum Episcopum Petrum Divitem: ac recens Archiepiscopus Henricus præter spem suam Moguntiaæ magno honore exceptus fuit.

Sequente anno 1287 Legatus Joannes Episcopus Tusculanus quarta jejunii verni hebdomade die Martis 18 Martii Virsburgi concilium habuit, cui intererant Archiepiscopi Moguntinus, Coloniensis, Salisburgensis, ac Viennensis in Delphinatu cum quibusdam Suffraganeis suis, & Abbatibus plurimis. Concilii occasio fuere comitia Principum & illustrium virorum Imperii, quos Imperator eundem in locum convocaverat. Legatus ibi edidit duos & quadraginta canones, in quibus cernimus vivendi licentiam in Ecclesia Germanica tum regnan-

gnantem. Quidam Clerici parum mo- Sæcul. XIII.
 destiæ in vestibus suis præseferebant, A. C. 1287.

nec dubitabant frequentare cauponas, c. 1. 2. 3.
 jacere aleas, nugari & ludere cum Vir- c. 4. 5. 6.
 ginibus sacris in ipsarum cubiculis, cer-
 tare hastis equestribus, alere concubinas,
 in beneficia per dolum aut vim se intru-
 dere, eodem die bis sacrificare sine ne- c. 7.
 cessitate aliqua, sed stipendii causa.

Quidam Præfules tum seculares tum c. 9.

Religiosi vendebant, vel ad longum tem-
 pus oppignorabant bona ecclesiastica per
 simulationem contracti æris alieni. Pa- c. 11. 12.

troni ecclesiastici & laici nominabant ad
 parœcias homines nondum ætatis an-
 num vigesimum quintum agentes; aut
 designabant nullum, ut interea parœciæ
 fructus perciperent, aut etiam obstabant
 collatoribus, ne ei providerent. Qui- c. 14.

dam Clerici e laicorum manibus accipie-
 bant beneficia sine collatione Episcopi:
 alii Clerici, laicique ex autoritate sua c. 20. 21.

capiebant possidenda beneficia & bona
 Ecclesiæ, atque per violentiam retine- c. 22.

bant. Ecclesias Advocati sui, cum ex
 officio deberent defendere, opprimebant,
 ac perperam usurpabant earum bona.

Qui cum Advocatis inimicitias gerebant, c. 33.

earum nomine expilabant Ecclesias, quas
 illi protegere tenebantur: alii occupa- c. 32.
 bant bona cujusdam collegii, vel alius
 Ecclesiæ propter debitum aut sponsionem
 alicu-

- Sæcul. XIII.
A. C. 1287.
- c. 26. alicujus Canonici, vel alius Clerici privati. Alii diripiebant bona Ecclesiarum vacantium, vel in eorum possessionem iruebant; alii venundabant, aut emebant inferiora Ecclesiæ prædia beneficiaria sine consensu Dominorum ecclesiasticorum. Inyitis pariter Præsulibus ac Collegiis per causam reparandi templa laici laicos constituebant, qui proventus ad hæc ædificia destinatos acciperent. Hæc molitio dedecori erat Clero; sed ex hujus negligentia in reficiendis his structuris probabiliter exorta fuerat.
- c. 28. Parvis in bellis tunc tam frequentibus ii, qui ædes sacras & æris campani turres occupaverant, eas in propugnacula vertebant; quapropter eorum inimici easdem incendebant, diruebantve, cum caperent.
- c. 24. Clericis non magis quam bonis eorum parcebatur. Ferebantur occisi, affecti vulneribus, mutilati, in exilium missi, comprehensi, in carceres contrahuntur; nec erat, qui hæc facinora vindicaret.
- c. 25. Episcoporum & ipsius Papæ Legati non colebantur amplius. Injectæ illis manus, inflicta verbera, adempta bona literæque suæ, ac hæc quidem dilaceratæ sæpenumero dicebantur. Prædones infestas reddebant vias publicas; & Optimates nova quotidie portoria extorquebant transeuntibus, etsi hoc inter alia Summus Pontifex quotannis die Cæ-

nae dominicae sub anathematis poena ^{Saecul XIII.} prohiberet. Episcopi lustrationes suas ^{A.C. 1287.} negligebant adeo, ut sexaginta annorum homines darentur, qui chrismate ad sacra certamina confirmati non fuerint. ^{c. 27.} Remissio disciplinae inter monachos erat ^{c. 18.} magna: quidam Abbates Prioresque se vestiebant more secularium, suosque monachos sine necessitate egredi crebro patiebantur. ^{c. 19.} Permittebatur etiam nimis facile, ut sacrae Virgines exirent, ac suo victui vestituique privatim prospicerent, inopiam coenobii causantes. ^{c. 39.} Monasteria exempta habebant apostolicos suorum privilegiorum conservatores, qui excedebant suam potestatem, & jurisdictionem suam dilatabant non sine damno Episcoporum.

Tam perverfos mores saltem ex parte pepererat longa Imperii vacatio a tempore exauthorati Friderici II, qui Germaniam ferme ad anarchiam redegerat. Concilium eis anathemata solum & interdicta adhibet, infirma tantis pro malis remedia, praesertim pro violentiis, quibus sola potestas profana, vel patientia opponi poterat. Et haec remedia eo leviora erant, quia concilium ipsum asserit interdicta parum observata fuisse. ^{c. 13. 38.} Praeterea, qui proscribi vel interdicti ob privilegia sibi per Summos Pontifices concessa non poterant, iis abutebantur. ^{c. 42.} Idcirco

VIX 2

co

§. cul. XIII.
A.C. 1287

c. 34.

Trithem.
Chr. Hlrs.
an. 1283.
Eberard.
1290.
Hist. Austr.
1287.
Ann. Col-
mar. 1287.

co Legatus in concilio recitari iussit Alexandri IV & Clementis IV sanctiones, quibus illa privilegia revocantur. Hoc concilium condemnat etiam mendicos quosdam, qui peculiarem gestantes vestem se Religiosos esse ac regulam Apostolorum sequi dicebant; & quos Papa Honorius jam damnaverat.

Eodem in concilio Legatus Papæ nomine a Clero decimam ad quinquennium poposcit: atque Rex Rudolphus præsens tantundem universo ab Imperio postulavit ex consensu multorum Procerum. Sed Archiepiscopi Siffrius Colonienfis, ac Henricus Trevirensis cum Conrado Tullensi Episcopo Legati petitionem prorsus abnuebant. Quibus jungentes se cuncti Præfules eidem ita obstitere, ut in tumultu quidam ejus nepos, & alius Nobilis Romanus necarentur, ac Legatus ipse Regis præsidio ægre se discrimini subduceret. Cum dein Papam Honorium in fine verni jejunii mortuum ante reliquos comperisset, mox Romam rediit.

§. XXXVIII.

Conradus Tullensis Episcopus.

Episcopus Tullensis Conradus, qui hac in re magnum sibi nomen collegit, Tubingæ in ducatu Wirtembergico hu-